



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Europaudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. januar 2015
Kontor: Forvaltningsretskontoret
Sagsbeh: Katrin Thorsvig Hansen
Sagsnr.: 2014-0032-1808
Dok.: 1413748

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 KOM (2012) 0011, som Folketingets Europaudvalg har stillet justitsministeren den 3. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Mette Frederiksen

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 KOM (2012) 0011 fra Folketingets Europaudvalg:

”Forslaget om en generel forordning om databeskyttelse (KOM (2012) 0011), som indgår i den såkaldte databeskyttelsespakke, lægger op til at borgerne sikres retten til at blive glemt i onlinemiljøet, idet borgere udtrykkeligt skal give samtykke til virksomheders brug af personoplysninger i form af en erklæring eller lign. Hvad er regeringens forhandlingsposition ift. retten til at blive glemt? Spørgsmålet stilles på baggrund af ministerens forelæggelse på Europaudvalgets møde den 28. november 2014 (rådsmøde vedr. retlige og indre anliggender den 4.-5. december 2014).”

Svar:

1. Artikel 17 i forslaget til en generel forordning om persondatabeskyttelse indeholder en såkaldt ret til at blive glemt. Retten til at blive glemt indebærer efter forslaget i dens nuværende udformning, at den registrerede i visse tilfælde har en ret til at opnå sletning af personoplysninger vedrørende den pågældende, ligesom der i disse tilfælde foreligger en forpligtelse for den dataansvarlige til at slette oplysningerne.

Sletning skal efter artikel 17, stk. 1, finde sted, hvis personoplysningerne ikke længere er nødvendige til opfyldelse af de formål, hvortil de blev indsamlet (litra a), hvis den registrerede tilbagekalder et samtykke, der er grundlaget for behandlingen, og der ikke foreligger et andet grundlag, som behandlingen kan baseres på (litra b), eller hvis den registrerede fremsætter indsigelse imod behandlingen i henhold til artikel 19, stk. 1, og der ikke foreligger andre tvingende legitime interesser for at foretage behandlingen eller såfremt den registrerede fremsætter indsigelse imod behandlingen i henhold til artikel 19, stk. 2 (litra c). Personoplysningerne skal endvidere slettes, hvis de har været behandlet ulovligt (litra d), eller hvis den dataansvarlige er underlagt en retlig forpligtelse om sletning (litra e).

Det følger af artikel 17, stk. 2a, at i de tilfælde, hvor den dataansvarlige har offentliggjort personoplysninger og i henhold til retten til at blive glemt skal slette oplysninger om den registrerede, skal den dataansvarlige tage rimelige skridt, herunder tekniske foranstaltninger, til at informere andre dataansvarlige, som behandler oplysningerne, om, at den registrerede anmoder den dataansvarlige om, at alle link til, kopier eller gengivelser af oplysningerne bliver slettet.

Retten til at blive glemt er underlagt en række undtagelser, jf. artikel 17, stk. 3. Retten til at blive glemt gælder således eksempelvis ikke, hvis behandling af oplysninger er nødvendig med henblik på at udøve retten til ytringsfrihed, jf. artikel 80 (litra a), eller hvor behandling af oplysninger er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse i henhold til EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning eller for udøvelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra b). Retten til at blive glemt gælder heller ikke i de tilfælde, hvor behandling af oplysninger er nødvendig af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet (litra c), eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares (litra g).

2. Retten til at blive glemt er en blandt andre bestemmelser i forordningsforslaget, som tillægger den registrerede en rettighed, som samtidig modsvares af en forpligtelse for den dataansvarlige.

I forbindelse med forelæggelse af sagen for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg i november 2013 oplyste den daværende justitsminister, at det overordnet er regeringens holdning, at beskyttelsen af de registrerede ikke sænkes i forhold til den beskyttelse, som sikres ved det gældende direktiv fra 1995. Justitsministeren oplyste endvidere, at regeringen samtidig ville arbejde for, at der ikke pålægges virksomheder og offentlige myndigheder for store byrder i forhold til den nytteværdi, som den registrerede opnår. Det er således vigtigt for regeringen, at omkostningerne ved indførelse af rettigheder for de registrerede står mål med nytteværdien.

Bestemmelsen om retten til at blive glemt er endnu ikke færdigforhandlet i rådsregi. Det er forventningen, at man i forhandlingerne vil vende tilbage hertil i foråret 2015. Det er endvidere forventningen, at man i forhandlingerne af bestemmelsen bl.a. vil inddrage dommen fra EU-domstolen i den såkaldte Google-sag. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets besvarelse af 4. september 2014 af spørgsmål nr. 1056 (Alm.del) fra Folketingets Retsudvalg.

Justitsministeriet vil vende tilbage til udvalget angående regeringens forhandlingsposition i forhold til retten til at blive glemt, når forhandlingerne herom genoptages i Rådet.